

динъ веретъ далечъ отъ нашиятъ брѣгъ, а вториятъ се разсирѣхъ при самиятъ уста на топѣтъ който го исхвърли.... Слѣдъ единъ отъ таквизито вистрѣли, пароходътъ очевидно получи повреждение и почна да отстъпва.... Ведижжъ той се сирѣ, нѣ два парови катера, които служеха за защита и въоръжени съ минни отпавихъ се къмъ него.... Като ги дочака на двѣта сачена, грамадиниятъ този паракордъ срамно трѣгна назадъ и бързо се спусти въ бѣгство. Въ това время надалечъ нашиятъ забѣлжихъ скривающиятъ се до тогава мониторъ. Той вече откри огнь.... Тогава началникътъ на шлюпката Наслѣдникъ-Цесаревича „Шутка“ приближи се къмъ управляющиятъ заграждението Новиковъ, когото венчикътъ моряци на Дунавската флота наричахъ дѣдо. Тогози Новикова душевно любяще и високо цѣнеше Скобелевъ. Впрочемъ венчиката армия въ Плосецъ вече знаеше „дѣдото“.

— Ще зановѣдате ли да вървимъ въ атака?

Новиковъ проводи цалувка вмѣсто зановѣдъ.

— Уханете го! извика отъ своя страна Скобелевъ....

Кученцето малко, а зѣбитъ остри!.... За ушаката му!

Азъ не щѣ да опишамъ тукъ тази замѣчателна атака на малката шлюпка, на това кученце, съ острия зѣби, спорѣдъ праведното изражение на генералътъ. За бойтъ при Парапанъ има нѣколко страници въ моята „Годъ война“ (III-й томъ стр. 79-91.) Дѣлото е въ това, че когато „ранената“ Шутка съ свойтъ раненъ командиръ отстъпваше отъ монитора, то този послѣдниятъ въ панически страхъ се оттегляше отъ нея.... Само въ три часѣтъ послѣ пладня той пакъ почна да се вмѣкнува къмъ мѣстото на загражденията. Въ това время на брѣгътъ се показахъ пушачитъ, на скрито-стоящитъ турски горски топове, толкозъ що бѣхъ принесени тукъ отъ близкитъ русчукски батареи.... Но мониторътъ се показа твърдѣ благоразуменъ. Скобелевъ го поерѣсна съ огнь отъ нашиятъ топове, и той побърза пакъ по скоро да избѣгне отъ сферата на огнятъ. За това турекитъ стрѣлци, които били скрити въ храсталацитъ, почнахъ да отбѣлскватъ нашиятъ съ довольно силенъ огнь. Но този начинъ, тѣ повредихъ три минни барки....

— Ще вземѣтъ, ради Бога!

И Скобелевъ, безъ да мисли много, на конь се спусти право прѣзъ Дунавътъ.

Скоро го достигнахъ лодкитъ проводени отъ брѣгътъ и заедно съ капитанъ Сахаровъ— офицеръ отъ генералниятъ